

tricitet, som kommer derfra, og det er, som sagt, ganske betydelige Mængder, som jeg før nævnte 13—14 Mill. effektive Hestekrafttimer pr. Aar, hvilket giver 3,000—4,000 til Udnyttelse daglig. Det er blevet sagt, at det i Grunden ikke var ret meget, at man ved de store Elektricitetsværker har Anlæg, der er lige saa store eller større, men der er den Forskel paa denne Kraft og den, de har ved private Værker, at selv om der ogsaa der kan udvikles flere Tusind Hestekræfter, kan den Kraft, der her er Tale om, fordeles, efter som man har Brug for den, saaledes at den til Tider, hvor der er Brug for megen Elektricitet, kan fordobles eller mere end det, idet man har de store Beholdninger, som ligger ovenfor Kongens Bro, og derved kan udvikle meget mere Kraft, end der gennemsnitlig er Brug for Aaret igennem. Det har sin store Betydning, at man har et saadant Værk, hvor Kraften kan udnyttes paa denne effektive Maade.

Jeg kan altsaa paa mit Partis Vegne medgive Lovforslaget vor anbefaling og tilsige vor Støtte under dets videre Gang gennem Rigsdagen. Der kan være forskellige Spørgsmaal at overveje. Lovforslaget er kommet noget pludseligt til Rigsdagen, idet man ikke tidligere har beskæftiget sig meget med den Tanke, som det omhandler, og det vil derfor sikkert være nødvendigt at undergive det en Behandling i et Udvalg, hvor disse forskellige Spørgsmaal kan blive taget op til Undersøgelse og Overvejelse. Jeg kan blandt saadanne Spørgsmaal nævne det, jeg før omtalte, at Befolkningen i Gudenaas Op-land selvfølgelig saa vidt muligt maa have Sikkerhed for, at den faar sin Elektricitet for en rimelig Pris, og at den faar den nødvendige Mængde Elektricitet. Endvidere maa man søge at faa den overskydende Mængde anvendt paa bedst mulige Maade, hvilket formentlig kan ske ved, at der bliver Samarbejde mellem de forskellige kommunale Raad, der her er Tale om, og at faa en Ordning, der giver det bedste og mest økonomiske Resultat for den Befolkning, hvem Udnyttelsen af Vandkraften særlig skulde komme til gode. Hvorledes det i øvrigt skal udføres i Enkeltheder, mangler jeg selvfølgelig Forudsætninger for at kunne bedømme, og det samme gælder de fleste af Tingets Medlemmer. Der er i Lovforslagets § 3 foreslaaet, at der til Afgørelse af alle de forskellige Spørgsmaal, som kan fremkomme ved Gennemførelsen, skal nedsættes en Kommission, og det fremgaar af Paragraffen,

at det er Ministeriet for offentlige Arbejder, der nedsætter denne Kommission. Man kan naturligvis tage under Overvejelse, hvorledes denne Kommission endeligt skal formes og sammensættes, men det kommende Udvalg kan forhandle med Ministeren om, hvorvidt det skal være en Kommission, der udelukkende udnævnes af Ministeren, eller om der skal tages andre Hensyn, hvilke Hensyn jo ogsaa kan tages, selv om det er Ministeren, der udnævner Medlemmerne, men der maa da træffes enkelte nærmere Bestemmelser desangaaende. Ogsaa Hensynet til det Fiskeri, der nu drives i Gudenaas, maa tages i Betragtning. Vi har jo Erklæringer fra Fiskerinspektøren angaaende disse Forhold, men det kunde ogsaa være nødvendigt at træffe nærmere Bestemmelse om, hvorledes det fremtidig skal være baade med Hensyn til Udøvelsen af Fiskeri og med Hensyn til mulig Erstatning for dem, som kommer til at lide Tab.

Endelig maa jeg gøre opmærksom paa en Ting, jeg før glemte at nævne, og som angaar det Landbrug, der kommer til at lide Tab. Man maa være fuldkommen sikker paa, at der ved Fastsættelsen af den Erstatning, der gives, tages tilbørligt Hensyn til de Mennesker, som berøres af denne Sag derved, at de skal afstaa hele deres Ejendom eller den bedste Del af den. Det er jo Tilfældet med dem, som skal afstaa deres Enge, og der kan maaske være Tale om, at adskillige af Ejendommene vil blive mere eller mindre værdiløse, naar de Dele, som har størst Betydning og maaske er afgørende for, hvorvidt der kan faas noget ud af Ejendommen, skal afstaa. Endvidere har vi i den Betænkning, vi har afgivet til Ministeriet, gjort opmærksom paa, at Erstatningen i det hele taget vanskeligt vil kunne fastsættes paa een Gang, fordi den Indfyldelse, som denne store Oversvømmelse har, ikke alene ved det Areal, den tager, men ogsaa ved det Areal, som støder direkte op dertil, ved at det bliver for vaadt, for surt o. s. v., det kan ikke vise sig lige straks. Der maa være en Frist, saa at man senere kan tage et Skøn over, om det, man kom til ved den første Vurdering, er tilstrækkeligt, for det maa selvfølgelig være Forudsætningen ved saadanne Foranstaltninger, hvorved man helt eller delvis fratager Folk deres Ejendom, at de faar fuld og rigelig Erstatning for det Tab, de lider. Men disse Foranstaltninger antager jeg ogsaa, at man baade fra Rigsdagens og den højtærede Ministers Side er villig til at træffe. Der kan jo